

AFRODITA *LECTORA**

Carme Riera

Estic molt contenta de prendre part en aquest acte de presentació al Col·legi de Periodistes de la revista *Lectora* per diversos motius. Més d'una dotzena. Però com que no seria correcte ni oportú enumerar-los tots en destacaré només tres.

Primer, perquè en un país en el qual només un 6% realitza esporàdicament alguna activitat cultural, revistes com *Lectora* suposen un esforç extraordinari. La prehistòria de *Lectora*, com diuen les seves editores, és plena de nos. Tants nos, però, han sumat el sí de la seva història.

Segon, perquè com assegura la nota que encapçala la revista, "Gínesi", no gènesi, *Lectora* neix contaminada, com Afrodita, la Venus Pandèmica, procedeix d'una mare, d'una matèria, allò que no succeeix amb la Venus Celestial que només té pare. Tal vegada a causa de la seva materialitat és "fluïda, plural, múltiple, oberta, heterogènia i lliure", com llegim en la seva primera plana. Aquests mots no són, però, un embolcall més o menys vistós, per tal de vestir la nuesa de *Lectora* amb adjectius més o menys sedosos o satinats, sinó que li han estat tallats a mida. Basta fullejar els articles, les ressenyes i la creació que inclou per a que ens n'adonem que la seva pluralitat és un fet. La nòmina de col·laboradores és interpretada per autores i autors, que parteixen de propostes diferents, focalitzacions distintes i s'expressen en llengües diverses. *Lectora* és també babèlica la qual cosa m'agrada molt.

Tercer, perquè *Lectora* no té l'aire colèric, aquell que segons Virginia Woolf caracteritzava bona part als textos femenins, sinó

* Aquestes van ser les paraules llegides per Carme Riera amb motiu de la presentació oficial del primer número de *Lectores*. *Revista de Dones i textualitat* al Col·legi de Periodistes de Barcelona.

compromès i seriós, però en aquesta seriositat, basada, crec jo, en una postura ètica, la qüestió de les dones i del feminisme, és, per descomptat, una qüestió de valors morals, hi ha un punt o almenys jo l'hi he trobat, de bon humor, de rialla... Tradicionalment, les dones hem estat associades als plors, a les lamentacions... tot sovint encara ens lamentem que hem estat deixades de banda, menyspreades, menyscreades i menysparlades... jo crec que ha arribat l'hora de riure'ns de tot això, riure'ns dels dicteris, anatemes, insults i vexacions amb les quals hem estat tractades. A partir d'ara, cal esventar les cendres del passat, entre rialles i mirar cap el futur que és *Lectora*. *Lectora* vol dir, al meu entendre, no sols dona, sinó dona i home quan esdevenen persona. Persona *Lectora*.

Moltes gràcies.